

DOPIĆ SIĘ (2) *vb pf*

się (1), sie (1).

o jasne.

inf dopić się (1). \diamond *fut 3 sg* dopije się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Przez pijaństwo dojść do czegoś; doznać czego złego przez pijaństwo; ex vino aegrotare Cn [czego] (2) : Bodayże wam [...] mili pijánice/ [...] Krzywé nogi ná łtárość/ nie obrotnéy łzyie Króm klątwy/ kto będzie żyw/ łnádnie łye dopije. KochPieś 21.

dopić się czym (1): Ledwie par kilka w dzieiach opifano/ Które zá práwé przyiaćily miáno. A my łię tego piwem dopić chcemy? Záprawdę lekce przyiáźń łzácuiemy. KochPij C3v.

Formacje pochodne cf PIĆ.

LZ